

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratris Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Primu[m] est nomen admirande celsitudinis. Emanuel.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

De circūcissione dñi De uene

stores mirabilis affecti ad videndū ebim: loq̄bant ad inuicē. di. Transeamus vsq̄ bethleem: et vidēlm̄ hoc verbū. i. istam rē dignā p̄bo et recordatiōe. Hora bñ q̄ christus in nazareth p̄cipit. et in bethleem nascit. Nazareth q̄ppe interpretat̄ flos: et bethleem dom̄ panis. Lū ḡ h̄z florē boni p̄positi in corde: in eo ebis p̄cipit. Sed euz fructū boni opis facit: christus in eo nascit. Sz̄ proh dolor: multi faciūt abozitiū. Lōcipiunt quidē q̄nq̄ sz̄ nō parūt. T̄ḡit fm̄ cōsiliū Bede: transeam̄ etiā nos. exēplo horū pastoz vsq̄ in bethleem ciuitate dauid cogitādo ac recolam̄ amādo: et incarnatiōe christi dignis hōribz celebrādo. Transcamus etiā abieci carnalibz p̄cupisctis: toto desiderio mētis vsq̄ in bethleem lupernā. i. domū panis viuū: nō manufactaz sed eternā in celis: et recolam̄ amādo q̄a verbū caro factuz: illuc carne ascendit: ibi q̄ sedet in dextera patris. Illuc cū tota virtutū instantia seq̄mur: et sollicita cordis ac corporis castigatione p̄eurem̄ vt quē illi in p̄cepto videre vagientē: nos in patris solio mereamur videre regnāte. **S**ecūda cōditio est vigor realis exēcutōnis: exequendo se diligent affectōnem boni p̄positi sine p̄crastinatione. Ideo dicit q̄ uenerunt festinatē in bethleem. Ecc̄l̄as. v. Ne tardes conuerti ad dñm. **T**ercia est rigor carnalis macerationis. Nā sicut dicit̄ Job xxvij. Non inuenit̄ in terra suauiter uiuētū. Unde pastozes inuenerūt iesū puerū p̄panis inuolutū. et positū in p̄cepto. iuxta verbū angeli dicentis ad eos. Et hoc uobis signū: Inuentis̄ infantes panis inuolutū et positū in p̄cepto. Lū autē euz iuentis̄ et adorassent: reuersū euz gaudio: quia qui per contemplatiōē ducitur ad aēnitōnem diuine bonitatis: tōcūdus redit ad hereditiū uite actiue. Nos igit̄ p̄issimū testam̄ queramus in humilitate cordis et in simplicitate eū pastozibz. Et certe si pastozes illos sp̄ualiter imitemur: iesū natū inuenimus in cordibz nr̄is: sicq̄ dice repotētm̄ q̄z verbū caro factū est: habitauit in nob. Sicut ḡ dicit̄ Beda in omel. Nos que dicta s̄ de saluatore nostro plena dilectōne festinem̄ amplecti: vt hec in future p̄fecte cognitiōnis uisū comprehendere ualeamus. Amen.

Pro festo circūcisiōis domini.

Vocatus est nōmē eius iesus. Luc. ce. ij. Solennis est et celebris dies hodierna. Tum p̄pter octauā natiuitatis. Tum etiā p̄pter signatū culū circūcisiōis q̄d hōdie christus suscepit. Tum etiā p̄pter pmulgationem sui nōis. de q̄ euangelū dicit̄ Vocatū est nōmē eius iesus. vocatū dicit̄: nō impositū. A deo impositū fuit hoc nōmē: sz̄ p̄ angelū denūciatū mariez ioseph: et p̄ eos alijs diuulgatū. Sic ar̄ dicit̄ Tho. i. ij. p. q. xxxvij. Nota q̄ aliq̄b imponunt diuinit̄: sp̄ signat aliq̄ gratuitū donū eis diuinitus datū. sic Gen. xvij. dixit dñs abrae. Appellaberis abiaā q̄z patre multaz gētū p̄stitui te. Et mar. xvj. dicit̄ est petro Tu es petrus et sup̄ hac petra edificabo ecclesiam meā. Quia ḡ christo hōi hoc gr̄e munus collatū erat vt per ipm̄ oēs saluarent̄. Iō uenient̄ uocatū est nōmē eius iesus. i. saluator. Sunt q̄ppe plura nomina ipsi dñi saluatoris. Tamē autē p̄ns tria ipsoz specialit̄ contes: plabimur. quoz significatio maxime nobis exp̄licat ea que nostre saluti ueniunt: et ipz deū significat vt subsistens est i vt sc̄q̄ natura. sc̄z Emanuel: Christus: Iesus.

Primū est nōmē admirande celsitudinis. Emanuel

Secūm est nōmē venerande sanctitudinis. Christus

Tertū est nōmē desiderande dulcedinis. Iesus.

Quartū est nōmē admirande celsitudinis. Et hoc est hoc nōmē emanuel. de quo Esa. vij. Vocabit̄ nōmē eius emanuel. q̄d signat illā sup̄admirabilem vnionē deitatis et humanitatis in persona dñi saluatoris. Emanuel enim interpretatur nobiscū deus. vt nobiscū diuinitas. Et autē deus ipse p̄ natiuitatē suaz tp̄alem nobiscū triplici presentia.

Prima est presentia p̄sonalis vnionis. **S**ecūda est specialis p̄pitiatiōis **T**ercia est sacramental' refectionis

Prima ē presentia p̄sonalis vnionis: per quā sic specialit̄ nunc nobiscū est deus q̄ nō illo mō cū angelis

rāda scitūdie noīs chri Jo. XVIII

Heb. ij. Nūc angelo apphēdit: s; se/
men abzae. Glide si vis. s. ser. de aduentu
in tertia pncipali cōsideratione

**Secūda ē presentia speci/
alis pncipalitatis.** Nūc enī pncipalior est
ad miserandū nōbis q̄ ante christi incar/
nationē r natiuitatē. Est q̄ specialī mō no/
biscū q̄ nūc tpe gratie sum⁹. s; mō quē modū
nō erat cū his q̄ in tpe veteris testamēti
fuerūt. Pncipalior enī facilis ac copiosus
nūc cōdit misericōdia peccōrib; ad deū se/
querentib;. Iuxta illud Esa. xlix. In tpe
placito exaudiuit te: r in die salutis auxiliā/
tus sū tu. Qd̄ expōit paul⁹ de tpe gratie
h. Lōz. vj. di. Ecce nūc tps acceptabile ec/
ce nūc dies salutis. Nūc q̄ppe cū leuorū sa/
riffactione pōt aliq̄s dei mīaz obrinere q̄
tpe veteris legis. Et hoc est p̄tute illi⁹ ac/
ceptissimē oblationis quā fecit chrs de se/
ipso p oibus. Hebr. ix. Sanguis chri q̄
p spūm̄ semetipm̄ obtulit imāgularū
deo parrīemundabit cōscientias nras ab
operib; mortuis. Possūmus igit dīcē
lud ps Dñs p̄tutū nobiscū. suscep. noster
s; ad misericōdiam: deus iacob

**Tertia est presentia sa/
ramentalis refectōnis.** p quā sic est cum
nobis christianis q̄ nō cū infidelib;. Iōs
dicit dñs mar. vlx. Ecce ego vobiscū sūz
vsq; ad cōsumationē seculi. Et vide deuo/
te inextimabile chri charitatē. Qd̄ em de
nostra sumpsit humanitate totū p nobis
obtulit: totū q̄ nobis reliquit pro anima/
rū refectōne.

**Secūdū est nomē venerāde sancti/
tudinis.** s; hoc nomē christus. de
quo Lu. ij. Natus est vobis hodie
saluator: q̄ est chris⁹ r. Et dicit nomen ve/
nerāde sanctitudinis: q̄ significat illā pfe/
ctissimā r plenissimā gratie vngtionē r san/
ctitatē que fuit r est in aīa chrisi. Chri⁹
em interpretat vinctus. Dicit aut dñs ipse
christus p antonomasiā: q̄ summus rex:
summus propheta: summus sacerdos. Ille
em tres plone antiquitus inungebant et
chrisi dicebant. Unde christus non ē no/
men p̄prium sed appellatiū. appropriatū
ē ipi deo p antonomasiā. Ab hoc aut
nomine dicimur christiani. quod nomen p̄
mo ab apls r discipulis fuit introductū

apud antiochiam: vt dicit in li. Ecclesiasti/
ce historie. antea aut dicebātur discipuli.
Quia q̄ nomen debet esse consonū rei vt
probat. xxj. dist. c. Cleros. r extra de p̄/
bendis et dignitatib;. c. Luz scdm. Ideo
oportet vt qui christiani dicunt: chrisi imi/
tent. Hinc est qd̄ scribit: extra de sacra vni/
ctōne. c. Conuenisse. A chriso christiani
dicunt: vt quasi vincti diriuēt ab vincto: vt
omnes curraūt in odorem vnguentorū il/
lius cuius nomen est oleū effusū. Et Au/
gust. li. de doct. chrisi. Et sacramēto vni/
ctōnis: christianorū oim vocabulū descen/
dit: quod nomen ille frustra sortit qui chri/
stū minime imitat. Irē Aug⁹. Christian⁹
iusticie: bonitatis: pudicie: castitatis: pa/
tencie: humilitatis: innocētie r pietatis ē
nomē. Et tu istud quō tibi defendis r vbi
dicas: cui de tā plimis reb; nec pauca sub/
sistūt. Christian⁹ vere est ille qui nō noie
em sed etiā ope est. Hec Aug⁹. Qm̄ et ipse
chris⁹ Jo. xij. Exemplum dedi vobis vt
quēadmodū ego feci: ita r vos faci. In
mysterio aut sue circūcisionis dedit nobis
tripler exemplū salutare qd̄ imitari debet

Prīmū ē sectā de obediētie r humilitatis.
Secūda ē tolerāde angustie r pnalitatis.
Tertiū ē refectā de malicie r prauitatis.

Prīmū est exemplum rē.
In hoc videt q̄ leges seruauit circūcisus
sez octaua die sic pceptū erat in lege. Gal.
lij. Vixit deus filiū suū factū sub lege.

**Secūda est exemplū tolerā/
de angustie r penalitatis.** Tunc em cepit
p nobis p̄p r sanguine suū fundere. J. Pe/
tri. iij. Chro in carne passū r vos eadē co/
gitatione agnamini.

**Tertiū est exemplū refecā/
de malicie r prauitatis.** Quia em circūci/
di corporaliter voluit: docuit nos spiritua/
liter circūcidi debere. Rho. m. ij. Circū/
cisio cordis in spiritu non litera. cur⁹ laus
non ex hominibus sed ex deo est. Facta ē
autem huiusmodi circūcisio die octaua.
Per octo quippe dies intelligere possum⁹
octo cōsiderationes q̄ sunt q̄ octo lumia/
ria siue dies spirituales quibus agnosci/
tur q̄ vilis p̄p̄culosus et q̄ detestabi/
lis

